

στηριότητα της πέψης (η πεψίνη είναι αδρανής σε $\text{pH} > 4.0$).

Στα αντιόξινα συμπεριλαμβάνονται ενώσεις του αργιλίου [όπως το υδροξείδιο του αργιλίου, $\text{Al}(\text{OH})_3$], του μαγνησίου [$\text{Mg}(\text{OH})_2$ ("γάλα μαγνησίας")], του Ca (όπως το CaCO_3) και του βισμούθιου.

Τα αντιόξινα φάρμακα χορηγούνται σε καταστάσεις γαστρικής υπερέκκρισης και ιδιαίτερα στο γαστροδωδεκαδακτυλικό έλκος, σε αιμορραγική γαστρίτιδα, σε οισοφαγίτιδα, σε γαστρίτιδες και σε δυσπεπτικά ενοχλήματα.

Χορηγούνται κυρίως σε δισκία 1 έως 3 ώρες μετά το φαγητό.

Τα αντιόξινα φάρμακα όταν χορηγούνται συχνά και σε μεγάλες δόσεις προάγουν την επούλωση του δωδεκαδακτυλικού έλκους^ δεν ισχύει όμως το ίδιο και για το γαστρικό έλκος.

Στις ανεπιθύμητες ενέργειες ανήκουν η δυσκοιλιότητα [για το $\text{Al}(\text{OH})_3$] και η διάρροια [για το $\text{Mg}(\text{OH})_2$].

2. Αντιμικροβιακά φάρμακα

Τα αντιμικροβιακά φάρμακα χρησιμοποιούνται για την θεραπεία γαστροδωδεκαδακτυλικών ελκών, που οφείλονται σε λοίμωξη από το ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού (*H. Pylori*). Η εκρίζωση του *H. Pylori* συνοδεύεται από επούλωση των πεπτικών ελκών και χαμηλή συχνότητα υποτροπών. Η θεραπεία εκρίζωσης του ελικοβακτηριδίου του πυλωρού αποτελεί τη μοναδική αιτιολογική θεραπεία του πεπτικού έλκους που εξασφαλίζει απαλλαγή από τη νόσο, τα συμπτώματα, τις υποτροπές και τις επιπλοκές της.

Ένα συχνό σχήμα που χρησιμοποιείται είναι, το τριπλό σχήμα: βισμούθιο, μετρονιδαζόλη και τετρακυκλίνη για δύο εβδομάδες και βισμούθιο με αμοξικιλίνη. ~~ομαλοποίηση - αμοξικιλίνη~~

Ακόμα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε συνδυασμό δύο αντιμικροβιακά. Π.χ. μετρονιδαζόλη με αμοξικιλίνη ή κλαριθρομυκίνη με ένα αντιεκκριτικό φάρμακο π.χ. ομεπραζόλη. Η χρήση της μετρονιδαζόλης τείνει να μειωθεί λόγω της ανάπτυξης αντοχής του *H. Pylori* σ' αυτήν.

Οδηγίες που πρέπει να δίνονται στους ασθενείς που λαμβάνουν αυτά τα φάρμακα:

1. Τα αντιόξινα φάρμακα θα πρέπει να χορηγούνται 1 ώρα πριν ή μετά τη λήψη των H_2 - ανταγωνιστών.

2. Τα αντιόξινα θα πρέπει να μασώνται καλά και να λαμβάνεται μικρή ποσότητα νερού κατά τη λήψη τους.

3. Κατά τη διάρκεια της χορήγησης όλων των αντιελκωτικών φαρμάκων θα πρέπει να αποφεύγεται η λήψη αλκοόλ, καφέ, καπνού.

4. Θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν η συγχορήγηση και άλλων φαρμάκων.

5. Οι ασθενείς θα πρέπει να ενημερώνονται για τις πιθανές παρενέργειες των φαρμάκων.

6. Να αποφεύγεται η χορήγηση των αντιόξινων με άλλα φάρμακα όπως π.χ. τετρακυκλίνες, κινίνη. Εάν αυτό είναι απαραίτητο, το δεύτερο φάρ-